

– недостатня врегументованість взаємовідносин між працівниками, що вказує на необхідність серйозної роботи менеджменту над розвитком корпоративізму в організації.

Здійснюючи комунікації з зарубіжними партнерами і формуючи організаційну культуру компанії, що працює на засадах аутсорсингу в логістиці, треба чітко усвідомлювати спонукальні чинники зарубіжних партнерів щодо передачі розглянутих нами логістичних функцій в аутсорсингу, вміти об'єктивно оцінити ринок провайдерів, виявити переваги і недоліки співпраці для власного підприємства в сучасних умовах, володіти інформацією про тенденції розвитку аутсорсингу на досліджуваних ринках у світі, орієнтуючи на це власну концепцію розбудови організаційної культури.

Список використаних джерел:

1. Кубишина Н.С., Царук О.Ю. Використання аутсорсингу на ринку логістичних послуг України..URL: <https://core.ac.uk/download/pdf>
2. Логістичний аутсорсинг як механізм підвищення ефективності зовнішньоекономічної діяльності підприємства. URL: <https://kmim.pnu.edu.ua/sites/2021/04/PDF>

Юлія П'ЯТНИЧКА

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» ЗУНУ
Науковий керівник – д.е.н., професор, професор
кафедри менеджменту, публічного
управління та персоналу ЗУНУ
Григорій МОНАСТИРСЬКИЙ

**ДЕРЖАВНА МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА:
НОВІ ВИКЛИКИ В УМОВАХ ВІЙНИ**

На сьогоднішній день дослідження державних міграційних процесів та політики є дуже актуальним, тому що війна та конфлікти призводять до значного збільшення числа мігрантів та біженців. Перед державою постають серйозні виклики: потрібно забезпечити безпеку та інтеграцію у суспільство цих людей. Важливо вирішити питання щодо законності дій держав щодо мігрантів та біженців і дотримання й захисту їх прав. Ці питання вимагають аналізу та дослідження, для того щоб отримати ефективні рішення та план подальших дій для держав та міжнародних організацій.

В умовах війни новизна державної міграційної політики полягає у тому, щоб зосередити увагу на нових викликах, що виникають перед державою в контексті міграції під час війни.

Дослідження базується на нових викликах, що виникають у процесі війни та знаходженні рішень, які зможуть забезпечити захист мігрантів та їх прав, вплинути на позитивний розвиток соціальної та економічної інтеграції мігрантів. Державна міграційна політика – це комплекс державних заходів, які спрямовані на регулювання потоків мігрантів та розробку правил перебування, роботи, соціального захисту та інтеграції іноземців на території держави [1].

Структура та складові державної міграційної політики України включають різноманітні законодавчі акти, органи влади, міжнародні документи та угоди, програми й проекти, моніторинг та аналіз ситуації з міграції, взаємодію з іншими країнами та міжнародними організаціями. Також, міграційна політика України має різні форми, серед яких можна виділити наступні: юридичні: законодавча діяльність, яка полягає у прийнятті законів та нормативно-правових актів, що регулюють міграційні процеси та права мігрантів в Україні.

Враховуючи російське вторгнення в Україну, міграційна політика країни мала викликати особливість і зміни. Україна, як країна, що приймає мігрантів відносно нова в цій ролі. Проте, конфлікт призвів до значного напливу внутрішньо переміщених осіб (ВПО) в інші регіони країни. Я вважаю, що міграційна політика України в умовах війни орієнтована на забезпечення прав і потреб ВПО та біженців, а також на підтримку їхньої інтеграції в суспільство.

На мою думку, міграційна політика України в умовах війни вимагає комплексного підходу та співпраці між державними та громадськими структурами, щоб забезпечити належні умови для мігрантів та переміщених осіб. У загальному, наслідки війни в Україні мають значний вплив на міграційну політику як в Україні, так і в сусідніх країнах та світі. Необхідно приймати ефективні та гуманні рішення для підтримки біженців, щоб забезпечити їхнє безпечне та гідне перебування на новому місці проживання. Розглянемо можливі наслідки війни для міграційної політики держави: збільшення кількості біженців, зміни в законодавстві, зміна відношення до іммігрантів, зміни в економіці, гуманітарна криза, відтік працездатного населення, зміна культурного складу населення, зменшення кількості населення України. [2]

Отже, війна в Україні має серйозні наслідки для міграційної політики, які відображаються у збільшенні числа внутрішніх переселенців, нелегальної міграції та викликах, пов'язаних з наданням допомоги мігрантам. Крім того, я вважаю, що конфлікт створює ризики для безпеки та здоров'я переселенців, що потребують надання медичної допомоги та соціальних послуг. Тому, на мою думку, необхідно приділяти достатню увагу розробці та реалізації ефективної міграційної політики,

яка враховує виклики, пов'язані з війною в Україні, і забезпечує надання необхідної допомоги та захисту для переселенців та мігрантів. Забезпечення адекватної міграційної політики в Україні потребує уваги та спільних зусиль всіх зацікавлених сторін. Важливо розробити політику, яка відповідатиме вимогам міжнародного права та забезпечуватиме надання необхідної допомоги та захисту для переселенців. На мою думку, для того щоб розуміти та ефективно оцінювати міграційну політику сьогодення, потрібно ознайомитись з даними процесами у довоєнний період. Історія міграційної політики в Україні має давню історію. Значну частину ХХ століття Україна була складовою частиною Радянського Союзу, і міграційна політика керувалася центральною владою в Москві. Після отримання незалежності в 1991 році Україна стала формувати власну міграційну політику.

Значний вплив на міграційну політику України має її розміщення на стику сходу та заходу, що зумовлює різні міграційні потоки. Також, з моменту незалежності країни, Україна звертається до здійснення міграційних процесів як засобу забезпечення соціально-економічного розвитку країни. Україна у військовий період надала особливої уваги питанням міграції та проблемам переміщених осіб. Я вважаю, що Україна зробила успішні кроки у вдосконаленні міграційної політики в умовах війни, проте є багато проблем, які потребують уваги та подальшого розвитку.

Отже, в теперішній час процеси державної міграційної політики та нових викликів в умовах війни характеризуються складністю. Впровадження ефективної державної міграційної політики в Україні – важливий фактор сталого розвитку держави. На мою думку, такі фактори як ефективність механізмів контролю, доступність інформації, наявність ресурсів, тощо, можуть успішно вплинути на впровадження державної міграційної політики. Також, потрібно забезпечити взаємодію між державними органами влади, громадськістю та мігрантською спільнотою з метою вирішення проблем, що пов'язані з міграцією. Розвиток міграційної політики повинен базуватися на відкритому діалозі між державою та громадянами, зокрема з мігрантами, та повинен відповідати вимогам міжнародного права.

Список використаних джерел:

1. Закон України "Про імміграцію" URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2491-14#Text> (дата звернення: 03.04.2023).
2. Вимушена міграція і війна в Україні. URL: <https://cedos.org.ua/researches/vymushena-migracziya-i-vijna-v-ukrayini-24-lyutogo-24-bereznya-2022/> (дата звернення 30.03.2023).